

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ว่าด้วยการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ว่าด้วยการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานการอุทธรณ์ โทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ และมติสภามหาวิทยาลัยในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๕ สภามหาวิทยาลัยจึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ว่าด้วยการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ที่ ก.พ.อ.กำหนด

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความในข้อ ๓ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ว่าด้วยการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ดังนี้

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาให้ทำงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร โดยได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทนจากเงินงบประมาณแผ่นดิน หรือเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๘ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ว่าด้วยการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๘ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาอุทธรณ์ของข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย กรณีถูกลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือตัดเงินค่าตอบแทน และลดขั้นเงินเดือน หรือลดขั้นเงินค่าตอบแทน

(๒) พิจารณาคำร้องทุกข์ของข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย กรณีที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา

(๓) พิจารณาคำร้องทุกข์ของข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย ที่ถูกสั่งให้พักราชการ หรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

(๔) ช่วยสภามหาวิทยาลัยปฏิบัติการตามที่ สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๓ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ว่าด้วยการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๓ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือตัดเงินค่าตอบแทน และลดขั้นเงินเดือน หรือลดขั้นเงินค่าตอบแทน ให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งคำสั่ง”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๕ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ว่าด้วยการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๕ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้จะอุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจหรือคัดสำนวนสอบสวน ของคณะกรรมการสอบสวนได้ แต่ต้องไม่ขัดต่อกฎหมายข้อมูลข่าวสารของทางราชการ และกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนของการขอคัดบันทึกถ้อยคำบุคคลตามวรรคแรก หากผู้บังคับบัญชาพิจารณาแล้ว เห็นว่า พยานหลักฐานดังกล่าวมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์จะอนุญาตให้คัดบันทึกถ้อยคำ บุคคลโดยไม่ระบุชื่อบุคคลก็ได้ หรือเปิดเผยข้อมูลบางประการก็ได้ ทั้งนี้ หากพยานหลักฐานดังกล่าวมีส่วนที่ ต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสาร ของทางราชการหรือกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารหรือ ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นได้ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทางราชการและกฎหมายคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคล”

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๕ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ว่าด้วยการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๕ ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย อาจร้องทุกข์ได้ในกรณีตามมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ดังนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมอันเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่ง ของผู้บังคับบัญชา เป็นต้นว่า ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตน ให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๒) ในกรณีที่มีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตน ดังนี้

(ก) บริหารงานบุคคลโดยเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม เพราะเหตุผล แห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกาย หรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรมหรือความคิดเห็นทาง การเมืองอันไม่ขัดต่อกฎหมาย หรือเหตุอื่นใดในทำนองเดียวกัน

(ข) ไม่มอบหมายงานให้ปฏิบัติ หรือ

(ค) ประวิงเวลาหรือหน่วงเหนี่ยวการดำเนินการบางเรื่องเป็นเหตุให้เสียสิทธิ หรือไม่ได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในเวลาอันสมควร

(๓) กรณีที่ผู้บังคับบัญชาตักเตือน สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในระยะเวลา ที่กำหนดหรือทำทัณฑ์บนตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนใน สถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

(๔) กรณีถูกสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดถูกเลิกจ้าง หรือเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจ เนื่องจากการกระทำ หรือคำสั่งของหัวหน้าหน่วยงาน หรืออธิการบดี ยกเว้นกรณีการสั่งลงโทษหรือการตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ต่อสภามหาวิทยาลัย ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งถึงการกระทำ หรือวินัยทราบเหตุแห่งการกระทำ หรือได้รับคำสั่ง”

ข้อ ๘ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๖ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ว่าด้วยการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๖ เมื่อมีกรณีที่อาจร้องทุกข์ได้ตามข้อ ๒๕ และข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย ผู้นั้นแสดงความประสงค์ที่จะปรึกษาหารือกับผู้บังคับบัญชา ให้ผู้บังคับบัญชานั้นให้โอกาสและรับฟังหรือสอบถามเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวเพื่อเป็นทางแห่งการทำความเข้าใจและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นต้น

ถ้าข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย ไม่ประสงค์ที่ปรึกษาหารือ หรือปรึกษาหารือแล้ว ไม่ได้รับคำชี้แจงหรือได้รับคำชี้แจงไม่เป็นที่พอใจ ก็ให้ร้องทุกข์ได้ตามข้อ ๒๙

ผู้ร้องทุกข์ประสงค์จะแถลงด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการ ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสือร้องทุกข์หรือทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ โดยยื่นหรือส่งตรงต่อประธานคณะกรรมการ”

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๕

(นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร